

Verantw. Uitgever : R. Decler, Stuiverstraat, 108 B 8400 Oostende
xx

Strandjuttingen is een kunst

MET EEN GROEIEND AANTAL ENTHOUSTIASTE LIEFHEBBERS.
(The Compass)

De kunst van het strandjuttingen heeft een lange weg afgelegd sedert de dagen dat een zeeschelp op de mantel aantoonde dat de inwoner ergens geweest was. Noch moet geen haveloze Charles Laughton (in de bioscoop " De Strandjutter ") zijn geschuwd door zijn eigen samenleving om te genieten van het zoeken op de zee kant naar een schat en prullen. Mensen van verschillende standen waren gebeten door de strandjuttersbacil en deden mee in het beleven van deze gezonde sport. Sommige beroeps makten hun levenswerk met het verzamelen van stukken die aanspoelden met het tij.

Strandjuttingen is zo populair als hobby lijkt munten- en postzegels verzamelen en is veruit een betere oefening. Degene die wonen waar ze veel van hun vrije tijd kunnen spenderen aan de zee zijn gelukkig. Het is eeb plezier dat niets kost.

De zee met haar schatten heeft steeds de verbeelding getart. Indien u opgezadeld zit met het levenspatroon van het stadsleven, zak dan voor een poos naar de zee kant. Daar liggen eindeloze schatten heen en weer op de stranden geworpen door het onophoudende heen en weer rollen van de getijden die om iedere 6.30 uur een nieuwe bladzijde omslaan. Strandjuttingen is iets dat men alleen kan uitvoeren of in groep. Het geeft u de tijd om te denken, te hetkauwen, om nabij de zee te zijn en te genieten van haar grote majesteit.

De hobby werd z6 populair onder strandbezoekers dat in sommige lokaliteiten regelmatig strandjutterderby's werden georganiseerd. In de Staat Washington bijvoorbeeld, worden derby's op touw gezet in het Twin Harbors-gebied van de Willapa Baai en Grays Haven. Ze worden gehouden 1 januari tot 13 maart - als hevige stormen gewoonlijk de stranden beuken - en heel wat prijzen voor de deelnemers voorradig zijn.

De hedendaagse strandjutter komt op het strand toe als een kruising tussen een houthakker, een schaapherder en een stadsstraatloper. Zijn voornaamste gereedschap is een schaapherdersstaf. Dit is bruikbaar bij het koteren of omwoelen van hopen drifhout. Het houdt de beoefenaar op een behoorlijke afstand van zulke ongewenste buit als teer en dode vis. Een lange stok met een behoorlijke nagel dwars door de stop geklopt kan ook als zodanig dienen.

Andere onderdelen in de gereedschapskist omvatten een handzaag voor het inkorten van drifhout tot hanteerbare grootten; een handbijl, schopje, een vaagborstel om zand weg te vegen; een zachte borstel en tangetjes voor het gebruik bij het behandelen van delikate schelpen; een tas uit oliegoed waarin de gevonden schatten opgeborgen worden ; en een waterfles met stop voor tere specimen. Draag oude kleren en stevige schoenen als bescherming tegen scherpe schelpen.

De volmaakste tijd om op jacht te gaan is wanneer het opkomend tij halfweg gestegen is. Dit is de periode waarbij interessante soorten gewoonlijk gewassen zijn op het strand en zeker vooraleer zij worden be-

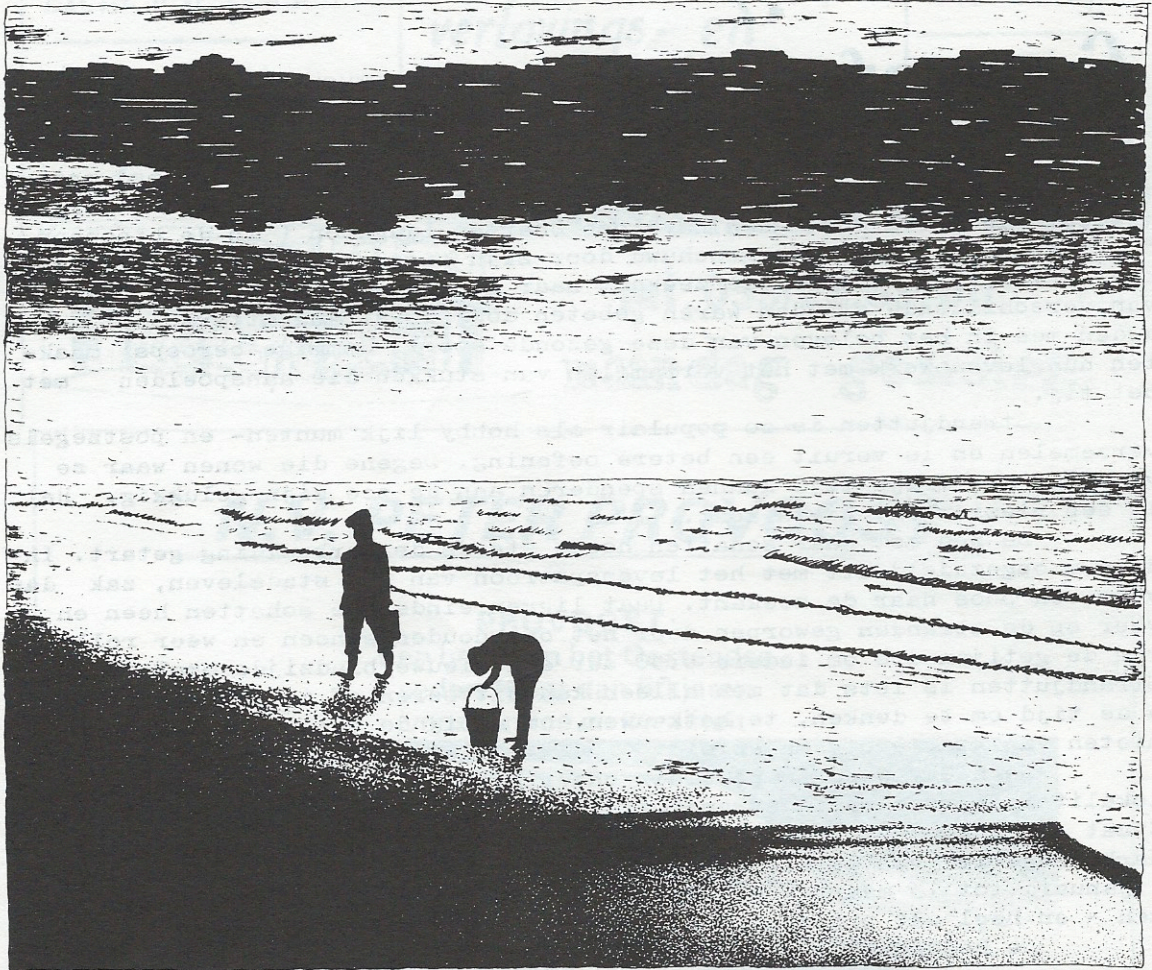
dekt met zand aangevoerd door hogere getijden.

Welk soort strandjutton doen strandjutters ?

Onder de elite zijn de schelpenkundigen, geconcentreerd rond zeeschelpen. Hoog in de sociale structuur ook zijn de mannen die alles met verachting afwijzen uitgenomen stukken van acht, nog op vandaag te vinden langs Noord-Amerika's kustlijnen.

Anderen trachten drifthout te krijgen, de beetjes en stukken versnijdend tot lampen, presse-papier en hoedenrekken, of voor decoratie aan de muren van een ranch. Drifthout komt in zoveel grootten en vormen vóór, het is een van de zeldzame blijvende dingen die een persoon in staat stellen zijn verbeeldingsmacht te gebruiken en op te komen met een varieteit van interessante resultaten.

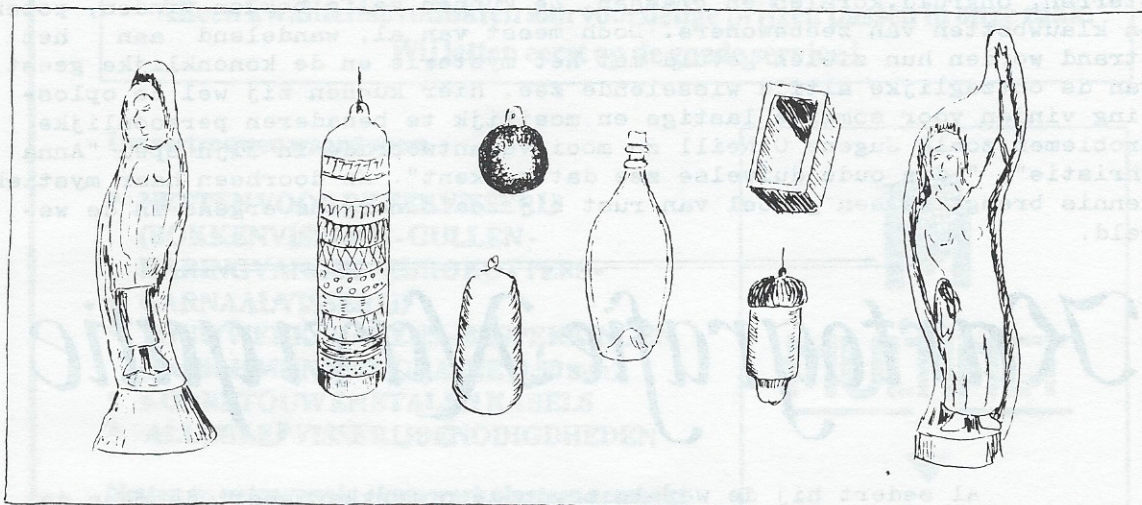
Japanse en Russische glazen drijvers, afkomstig van visnetten, tot een grootte van 56 suim (= 150 cm) omtrek, bol en rond gevormd, wor-

den gretig gezocht door strandjutters. Zijn kunnen soms worden, speurend op de top van golfbrekers tot een kwart mijl uit het strand. De wedijver is hevig en sommige jagers gebruiken verrekijsers om hen op te sporen. Sommige riskeren zelfs hun leven door er achter te zwemmen in wateren die door haaien bezocht worden., om toch maar een exemplaar op te vissen. Meerdere door familieleden gevulde oato's rijden bij nacht langs de stranden met maximum schijnwerpersterkte om te helpen bij het zoeken naar dergelijke op prijs gestelde trofeeën.

Houten netvlotters zijn een andere begeerde buit. Proper gemaakt en geschilderd, geven ze bloementuinen een aparte strandsfeer. Dan zijn er nog agaten (= half edelsteen), jaspis (= kwarts aggregaat) en maansteen (= geelachtig edelsteen). Sommige verzamelen zelfs strandglas in verschillende kleuren van gebroken flessen glad geslepen door de zee. Anderen wijzen alles af buiten piraten-schatten.

Doch er is ook het type van "het juiste ding te vinden". Bijvoorbeeld, een dame vond een platte koffer gevuld met gekleurde Japanse papieren lantaarns (= lampions). Er zijn krab-vlotters die afbreken tijdens windstormen; er zijn aaskisten en honderden soortgelijke dingen die vroeg of later terecht komen op het strand. Of misschien is uw lust iets om te eten, zoals kreeften, gaapschelpen, klipkrabben of zelfs een kleine octopus. Het strand is de moeder van veel vermaak. Een der meest fascinerende bezigheden is de jacht op schelpen. Zoals George Perry in zijn boek CONCHOLGY (gepubliceerd in 1811) schreef, "De studie der schelpen is een tak van de geschiedenis, die ofschoon niet erg bruikbaar voor de

mechanische kunsten, ook menselijke ekonomie, is dit niet door de schoonheid van zijn subjekten..... meest bewonderenswaardig aangepast om de gevoelens te ontspannen".

Schelpen hebben de mens geboeid van vóór 10.000 jaar en meer. Aristoteles en Fliny schreven uitvoerig over schelpen. In de ruïnes van het oude Pompeïe en in een Mayan-crypte, werden oude schelpenverzamelingen gevonden.

Het verzamelen van schelpen bereikte haar hoogtepunt in Engeland van 1770 tot 1850. Men deel van de China-handel voerde zeldzame schelpen aan. Bij veilingen werden fabelachtige prijzen betaald voor de zeldzaamste specimen. Sommige private verzamelingen bereikten zelfs een waarde van 200.000 pond. Toen evenwel toeristen naar het Oosten stroomden en terugkwamen met zogenaamde zeldzame schelpen bij bosjes, meldde zich een periode van inzinking. De hobby herleefde opnieuw toen Westerse troepen gestationeerd werden op afgelegen Stille Oceaan-eilanden.

Waar zijn de uitgelezen schelpen te vinden? Schelpen worden in iedere oceaan gevonden vanaf alle poolregionen tot in de tropische. Ieder hoofdgebied op de wereld heeft unieke schelpen in haar wateren. Zo bijvoorbeeld is de Golf van Californië met haar beschermde wateren een beroemde verzamelgrond. Sommige mooie schelpen worden alleen in dit gevonden.

Een van de fijnste plekjes is de westkust van Florida op de Sanibel en Captiva-eilanden nabij Fort Myers. Generatie's van strandjutters hebben het gekend als het "paradijs van de schelpenverzamelaars".

Strandjutters die interesse ontwikkelen in het verzamelen van schelpen leren vlug welke schelpen rotsachtige kusten verkiezen, klitten onder de rotsen, worden gevonden op vlakke stranden, in slijkerige bodems, zoals de zuiverste zeewaters, of de meest zoute. De variëteiten zijn oneindig. Hoe meer praktisch ze opdoen, hoe meer schelpen zij herkennen.

Meer dan 90% van de schelpen zijn een halve duim of minder groot. De kleinste is de kleine rissoa-huisjesslak, groot 1/32e van een duim, en de grootste is de reuzengaapschelp die een overdwarse afmeting van vier voet kan bereiken en 500 pond weegt (=226,5 kg).

Een schelp wordt als zeldzaam beschouwd indien ze op verschillende manieren afwijken van andere van dit soort, of indien er maar enkele gevonden worden. Bijvoorbeeld een schelp kan kronkelen in tegengestel-

de richting, of men kan juist struikelen over een glorie-van-de-zee-conus met een waarde van 1.000 pond per stuk. Er bestaan er maar 30 van. Andere zijn waardevol omdat ze buitengewoon moeilijk te bewerken zijn, zoals bijvoorbeeld de boomhuisjesslak van Florida. Ze wordt gevonden in een gebied dat overvloedig van dodelijke "diamantrugratels", "katoenmondwater moccasins" en "hongerige mosquito's". Andere, zoals de Papuina, worden gevonden in hete malaria's-gebieden bevolkt door woeste koppensnellers.

Mensen die geen dingen verzamelen kunnen genieten van strandjuttten. Zij kunnen uitkijken naar de grote vogelvariëteit (er zijn alleen meer dan een dozijn zeemeeuwen). Er zijn allerlei zonderlinge planten- en dierenlevens die op het strand komen, zoals blubbervis, sponzen, sterren, onkruid, koralen en grassen. Ze kunnen zelfs bekken vinden, poten en klauwbotten van zeebewoners. Doch meest van al, wandelend aan het strand worden hun zielen gevuld met het mysterie en de kononkelijke geest van de ontzaglijke altijd wisselende zee. Hier kunnen zij wel de oplossing vinden voor sommige lastige en moeilijk te benaderen persoonlijke problemen zoals Eugene O'Neill zo mooi verantwoordde in zijn spel "Anna Christie", "die oude duivelse zee dat ze kent". En doorheen haar mystieke kennis brengt ze een gevoel van rust bij zoals nergens ergens in de wereld.